

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про мисливське господарство та полювання

(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2000, N 18, ст.132)

(Із змінами, внесеними згідно із Законами

N 3053-III (3053-14) від 07.02.2002, ВВР, 2002, N 29, ст.198

N 762-IV (762-15) від 15.05.2003, ВВР, 2003, N 30, ст.247

N 1122-IV (1122-15) від 11.07.2003, ВВР, 2004, N 7, ст.58

N 1695-IV (1695-15) від 20.04.2004, ВВР, 2004, N 32, ст.391)

Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні засади діяльності юридичних і фізичних осіб у галузі мисливського господарства та полювання, забезпечує рівні права усім користувачам мисливських угідь у взаємовідносинах з органами державної влади щодо ведення мисливського господарства, організації охорони, використання та відтворення тваринного світу.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Терміни та їх визначення

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

біотехнічні заходи - комплекс різноманітних господарських робіт, спрямованих на поліпшення умов існування, розмноження та збільшення чисельності мисливських тварин;

державний мисливський фонд - мисливські тварини, що перебувають у стані природної волі, а також утримуються в напіввільних умовах або у неволі в межах угідь державних мисливських господарств;

користувачі мисливських угідь - спеціалізовані мисливські господарства, інші підприємства, установи та організації, в яких створені спеціалізовані підрозділи для ведення мисливського господарства з наданням в їх користування мисливських угідь;

мисливство - вид спеціального використання тваринного світу шляхом добування мисливських тварин, що перебувають у стані природної волі або утримуються в напіввільних умовах у межах мисливських угідь;

мисливське господарство як галузь - сфера суспільного виробництва, основними завданнями якого є охорона, використання та відтворення мисливських тварин, надання послуг мисливцям щодо здійснення полювання, розвиток мисливського спорту і мисливського собаківництва;

мисливське собаківництво - діяльність, пов'язана з розведенням, вирощуванням, утриманням, обліком, підготовкою до полювання та використанням для потреб мисливців собак мисливських порід;

мисливські тварини - дикі звірі та птахи, що можуть бути об'єктами полювання;

мисливські трофеї - відповідним чином оброблені частини

мисливських тварин (шкури, роги, черепа, ікла тощо), добуті шляхом полювання, які використовуються у наукових, естетичних, культурних та освітніх цілях;

мисливські угіддя - ділянки суші та водного простору, на яких перебувають мисливські тварини і які можуть бути використані для ведення мисливського господарства;

норма відстрілу - встановлена кількість мисливських тварин, дозволена для добування одним мисливцем за визначений строк полювання;

полювання - дії людини, спрямовані на вистежування, переслідування з метою добування і саме добування (відстріл, відлов) мисливських тварин, що перебувають у стані природної волі або утримуються в напіввільних умовах;

продукція полювання - добуті шляхом полювання туші мисливських тварин, їх частини (м'ясо, субпродукти, шкури, роги, черепа, ікла тощо), а також відловлені живі мисливські тварини;

пропускна спроможність мисливських угідь - максимально можлива кількість мисливців, які можуть полювати в один день на певній площі мисливських угідь (з урахуванням чисельності мисливських тварин і необхідності додержання вимог техніки безпеки);

упорядкування мисливських угідь - науково обґрунтована оцінка

та інвентаризація типів мисливських угідь, видового, кількісного та якісного складу мисливських тварин певного господарства або окремого регіону, розроблення (з урахуванням природних та економічних умов) режиму ведення мисливського господарства з визначенням заходів щодо охорони, раціонального використання, відтворення мисливських тварин, збереження та поліпшення стану угідь;

утримання мисливських тварин у напіввільних умовах - утримання набутих в установленому порядку мисливських тварин у штучно створених умовах, в яких вони живляться переважно природними кормами, але не мають можливості вільно переміщуватися за межі штучно ізольованої ділянки мисливського угіддя;

утримання мисливських тварин у неволі - утримання мисливських тварин у відповідних спорудах, де вони не мають можливості житися природними кормами та самостійно виходити за межі таких споруд.

Стаття 2. Мисливські тварини як природний ресурс загальнодержавного значення

Мисливські тварини, що перебувають у стані природної волі або утримуються у напіввільних умовах, належать до природних ресурсів загальнодержавного значення.

Стаття 3. Право власності на мисливських тварин та право користування цими тваринами

Мисливські тварини, що перебувають у стані природної волі в межах території України, є об'єктом права власності Українського народу.

Від імені Українського народу права власника мисливських тварин здійснюють органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах, визначених Конституцією України (254к/96-ВР).

Органи державної влади здійснюють права власника щодо всіх мисливських тварин, за винятком тих, які в порядку, установленому цим Законом та іншими актами законодавства, передані до комунальної власності чи приватної власності юридичних і фізичних осіб.

Користування мисливськими тваринами може здійснюватися з вилученням або без вилучення їх з природного середовища чи штучно створених напіввільних умов.

У приватній власності юридичних і фізичних осіб можуть перебувати окремі мисливські тварини, вилучені з природного середовища в установленому законодавством порядку, розведені в

неволі або набуті іншим шляхом, не забороненим законодавством.

З метою безпеки населення, а також в інтересах охорони тваринного світу право приватної власності на окремих мисливських тварин може бути обмежено законом.

Розділ II

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У ГАЛУЗІ МИСЛИВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ТА ПОЛЮВАННЯ

Стаття 4. Державне регулювання у галузі мисливського господарства та полювання

Державне регулювання у галузі мисливського господарства та полювання здійснюють Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, інші центральні органи виконавчої влади відповідно до їх повноважень, а також їх місцеві органи.

Органам місцевого самоврядування цим Законом та іншими законами України можуть бути надані окремі повноваження органів

виконавчої влади у сфері державного регулювання
мисливського
господарства та полювання.

Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України у галузі мисливського господарства та полювання

До повноважень Кабінету Міністрів України у галузі
мисливського господарства та полювання належить:

забезпечення реалізації державної політики у галузі
мисливського господарства та полювання;

передача мисливських тварин, що перебувають у
державній
власності, у комунальну власність та приватну власність
юридичних
і фізичних осіб;

встановлення відповідно до цього Закону та інших актів
законодавства порядку видачі дозволів на використання
мисливських
тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення;

розроблення та здійснення загальнодержавних програм
мисливського господарства;

забезпечення державного регулювання та контролю у галузі
охорони, використання та відтворення мисливських тварин;

затвердження порядку встановлення лімітів та видачі дозволів
на використання мисливських тварин;

організація зовнішньоекономічних зв'язків і міжнародного
співробітництва у галузі мисливського господарства та
полювання;

вирішення інших питань у межах своїх повноважень.

Стаття 6. Повноваження спеціально уповноваженого
центрального органу виконавчої влади у
галузі мисливського господарства та
полювання

До повноважень спеціально уповноваженого центрального
органу
виконавчої влади у галузі мисливського господарства та
полювання
належить:

здійснення державного регулювання і контролю у галузі
мисливського господарства та полювання;

організація робіт з охорони, використання і відтворення
мисливських тварин, збереження та поліпшення стану
мисливських
угідь;

видача дозволів на використання мисливських тварин, що
перебувають у державній власності;

прийняття рішення про припинення полювання у
випадках,
передбачених цим Законом;

розроблення проектів лімітів та норм використання
мисливських
тварин, встановлення за погодженням із спеціально
уповноваженим
центральною органом виконавчої влади у галузі охорони
навколишнього природного середовища строків здійснення
полювання;

визначення за погодженням із центральним органом
виконавчої

влади з питань фінансів вартості ліцензій на добування
мисливських
тварин;

подання документів з питань надання у користування
мисливських угідь;

підготовка проектів планів переселення мисливських тварин,
організація роботи з їх штучного відтворення;

забезпечення ведення державного обліку чисельності та
добування мисливських тварин;

встановлення порядку видачі паспортів на собак
мисливських
порід, інших ловчих звірів і птахів;

встановлення порядку видачі та видача посвідчень мисливця
і
щорічних контрольних карток обліку добутої дичини і
порушень
правил полювання;

організація роботи з упорядкування мисливських угідь,
визначення їх пропускнуої спроможності;

організація роботи з укладення з користувачами
мисливських
угідь договорів про умови ведення мисливського
господарства,
здійснення контролю за виконанням цих договорів;

ведення моніторингу та державного кадастру мисливських
тварин, що перебувають на території України;

вирішення інших питань у галузі мисливського господарства
та
полювання відповідно до законодавства.

Стаття 7. Повноваження Ради міністрів Автономної
Республіки

Крим у галузі мисливського господарства та
полювання

До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки
Крим у
галузі мисливського господарства та полювання належить:

реалізація державної політики у галузі охорони, використання
і відтворення мисливських тварин;

організація і здійснення державного регулювання та
контролю
за охороною, використанням і відтворенням мисливських
тварин,
веденням моніторингу, державного кадастру та державного
обліку
мисливських тварин, що перебувають у межах території
Автономної
Республіки Крим;

розроблення республіканських програм, пов'язаних з
вивченням,
охороною, використанням і відтворенням мисливських тварин;

погодження питань щодо розміщення підприємств, інших
об'єктів, які можуть негативно впливати на стан об'єктів
тваринного світу та якість мисливських угідь;

вирішення інших питань у межах своїх повноважень.

Стаття 8. Повноваження обласних, районних, Київської та
Севастопольської міських державних
адміністрацій у галузі мисливського
господарства та полювання

До повноважень обласних, районних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій у галузі мисливського господарства та полювання належить:

забезпечення виконання державних та регіональних програм у галузі охорони, використання і відтворення мисливських тварин, розвитку мисливського господарства;

встановлення відповідно до законодавства обмежень щодо користування мисливськими угіддями та здійснення полювання;

забезпечення додержання вимог законодавства у галузі мисливського господарства та полювання;

взаємодія з органами місцевого самоврядування з питань мисливського господарства та полювання;

вирішення інших питань у межах своїх повноважень.

Стаття 9. Повноваження Верховної Ради Автономної Республіки

Крим, обласних, районних, Київської і Севастопольської міських рад у галузі мисливського господарства та полювання

До повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, районних, Київської і Севастопольської міських рад у галузі мисливського господарства та полювання належить:

затвердження відповідних програм розвитку мисливського господарства;

вирішення в установленому порядку питань надання в користування мисливських угідь;

вирішення інших питань у межах своїх повноважень.

Стаття 10. Повноваження сільських, селищних і міських рад у галузі мисливського господарства та полювання

До повноважень сільських, селищних і міських рад у галузі мисливського господарства та полювання належить:

організація та здійснення заходів щодо охорони державного мисливського фонду, поліпшення середовища перебування мисливських тварин;

вирішення відповідно до цього Закону питань, що стосуються надання у користування мисливських угідь;

реалізація інших питань у межах своїх повноважень.

Стаття 11. Громадські організації мисливців

З метою задоволення своїх законних інтересів у здійсненні полювання, сприяння веденню мисливського господарства, розвитку мисливського собаківництва громадяни можуть добровільно об'єднуватись у громадські організації мисливців.

Розділ III

ПОЛЮВАННЯ

Стаття 12. Право на полювання

Право на полювання в межах визначених для цього мисливських угідь мають громадяни України, які досягли 18-річного віку,

одержали в установленому порядку дозвіл на добування мисливських тварин та інші документи, що засвідчують право на полювання.

Полювання з використанням вогнепальної мисливської зброї дозволяється лише особам, які в установленому порядку одержали дозвіл органу внутрішніх справ на право користування цією зброєю.

До полювання прирівнюється:

перебування осіб у межах мисливських угідь, у тому числі на польових і лісових дорогах (крім доріг загального користування), з будь-якою стрілецькою зброєю або з капканами та іншими знаряддями добування звірів і птахів, або з собаками мисливських порід чи ловчими звірами і птахами, або з продукцією полювання;

перебування осіб на дорогах загального користування з продукцією полювання або з будь-якою зібраною розчохленою стрілецькою зброєю.

Стаття 13. Здійснення полювання іноземцями

Іноземці можуть здійснювати полювання на території України відповідно до цього Закону. Документи на право полювання, видані відповідними органами інших держав, чинні на території України.

Умови організації та здійснення полювання іноземцями, розмір

плати за надані послуги і добуту продукцію полювання визначаються відповідними договорами, що укладаються між іноземцями або юридичними особами, які організують для них полювання, та користувачами мисливських угідь.

Стаття 14. Документи на право полювання

Документами на право полювання є:

посвідчення мисливця;

щорічна контрольна картка обліку добутої дичини і порушень правил полювання з відміткою про сплату державного мита;

дозвіл на добування мисливських тварин (ліцензія, відстрільна картка тощо);

відповідний дозвіл на право користування вогнепальною мисливською зброєю;

паспорт на собак мисливських порід, інших ловчих звірів і птахів з відміткою про допуск до полювання у поточному році у разі їх використання під час полювання.

Зазначені документи мисливець зобов'язаний мати під час здійснення полювання, транспортування або перенесення продукції полювання і пред'являти їх на вимогу осіб, уповноважених здійснювати контроль у галузі мисливського господарства та полювання.

Посвідчення мисливця та щорічна контрольна картка обліку

добутої дичини і порушень правил полювання видаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання або його місцевими органами у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Розмір державного мита, а також порядок стягнення платежів за видачу посвідчення мисливця та щорічної контрольної картки обліку добутої дичини і порушень правил полювання встановлюються у порядку, передбаченому законодавством.

Розмір плати за видачу посвідчення мисливця та щорічної контрольної картки обліку добутої дичини і порушень правил полювання встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання за погодженням з центральним органом виконавчої влади з питань фінансів.

Стаття 15. Способи полювання

Полювання може здійснюватися такими способами:

індивідуальне полювання;

колективне полювання;

колективне полювання з нагоничами (облавне полювання).

Полювання може здійснюватися з використанням:

мисливської вогнепальної зброї;

собак мисливських порід, інших ловчих звірів і птахів (за наявності паспортів на них з допуском до полювання у поточному році);

сіток і пасток для відлову тварин живцем;

пасток для добування хутрових звірів з науковою метою та для переселення;

вишок;

пахучих неотруйних приманок.

Полювання може здійснюватися з мисливською зброєю, що належить іншій фізичній особі, лише в її присутності і за наявності у мисливця та власника зброї відповідних дозволів, виданих органом внутрішніх справ.

Стаття 16. Ліміти використання мисливських тварин

Полювання на парнокопитних тварин, куниць лісову та кам'яну, норку американську, тхора лісового, бобра, нутрію вільну, ондатру, бабака, білку здійснюється відповідно до лімітів, що затверджуються на мисливський сезон спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища за поданням спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі

мисливського господарства та полювання на підставі пропозицій користувачів мисливських угідь, погоджених з місцевими органами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві, Севастополі та місцевими органами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання.

Полювання на інших мисливських тварин регулюється нормами відстрілу, що встановлюються на мисливський сезон спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища разом із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання за поданням їх органів в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі.
(Стаття 16 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1695-IV (1695-15) від 20.04.2004)

Стаття 17. Дозволи на добування мисливських тварин

Добування мисливських тварин здійснюється за дозволом - ліцензією або відстрільною карткою.

За ліцензією здійснюється полювання на кабана, лань,

оленів благородного та плямистого, козулю, лося, муфлона, білку, бабака, бобра, нутрію вільну, ондатру, куниць лісову та кам'яну, норку американську, тхора лісового.

За відстрільною карткою здійснюється полювання на пернату дичину, кроля дикого, зайця-русака, єнотовидного собаку, вовка та лисицю.

Добування вовка дозволяється здійснювати також за наявності у мисливця ліцензії або відстрільної картки на добування інших мисливських тварин.

Ліцензії видаються мисливцям користувачем мисливських угідь, який отримує їх у спеціально уповноваженому центральному органі виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання або визначеному ним органі.

Відстрільні картки видаються мисливцям користувачем мисливських угідь.

Ліцензії та відстрільні картки видаються мисливцям із зазначенням у них терміну та місця здійснення полювання з урахуванням лімітів добування мисливських тварин та пропускної спроможності мисливських угідь.

(Стаття 17 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1695-IV (1695-15) від 20.04.2004)

Стаття 18. Вартість дозволів на добування мисливських тварин

Вартість ліцензій на добування мисливських тварин

визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання за погодженням з центральним органом виконавчої влади з питань фінансів.

Вартість відстрілених карток встановлює користувач мисливських угідь за погодженням з місцевим органом центрального органу виконавчої влади з питань фінансів.

Стаття 19. Строки полювання

Полювання може здійснюватися у такі строки:

на норця великого, качок (крім гоголя, черні білоокої, савки, огара, галагаза, гаги звичайної, лутка, крохалів), лиску, курочку водяну, пастушка, куликів (крім кулика-сороки, ходуличника, шилодзьобки, кроншнепів, чайки, лежня, дерихвостів, поручайника, крем'яшника, чорниша, перевізника, фіфі, зуйків морського, малого, великодзьобого, галстучника), голубів (крім голуба-синяка) - у серпні - грудні;

на гусок: сіру, білолобу велику, гуменника - у серпні - січні; (Абзац третій частини першої статті 19 в редакції Закону N 1695-IV (1695-15) від 20.04.2004)

на куріпку сіру, кеклика, фазана, рябчика, тетерука - у жовтні - грудні; (Абзац четвертий частини першої статті 19 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1695-IV (1695-15) від 20.04.2004)

на перепела - у серпні - жовтні;

на самця козулі - з 1 травня по грудень включно;

на самців кабана, лані, оленів благородного та плямистого, лося, муфлона - у серпні - січні;

на самок кабана, лані, оленів благородного та плямистого, козулі, лося і муфлона та на молодняк (до двох років) зазначених видів - у вересні - січні;

(Абзац дев'ятой частини першої статті 19 виключено на підставі Закону N 1695-IV (1695-15) від 20.04.2004)

на білку, нутрію вільну, єнотовидного собаку, лисицю, куниця лісову і кам'яну, тхора лісового - з 15 жовтня по лютий включно;

на бобра, ондатру, норку американську - з 1 листопада по лютий включно;

на кроля дикого і зайця-русака - з 1 листопада по січень включно; на бабака - у липні - вересні.

Полювання протягом мисливського сезону може здійснюватися в усі дні тижня.

Строки полювання (конкретна дата відкриття та закриття полювання на той чи інший вид мисливських тварин, дні полювання) та порядок його здійснення визначаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, з іншими

заінтересованими центральними і місцевими органами виконавчої влади, що доводиться до відома користувачів мисливських угідь і громадськості.

Стаття 20. Заборони щодо здійснення полювання

З метою раціонального використання мисливських тварин, охорони диких тварин, а також середовища їх перебування забороняється:

1) полювати без належного на те дозволу, а саме:

без документів, визначених статтею 14 цього Закону;

полювання на тварин, які не зазначені у дозволах на добування мисливських тварин або понад встановлену в цих дозволах норму;

2) полювання в заборонених для цього місцях, а саме:

на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду, де це заборонено відповідно до положень про них;

на відтворювальних ділянках;

у межах населених пунктів (сіл, селищ, міст), за винятком випадків, передбачених рішеннями Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських рад;

в угіддях, не зазначених у дозволі;

на відстані ближче ніж 200 метрів від будівель населеного

пункту та окремо розташованих будівель, де можливе перебування людей;

3) полювання у заборонений час, а саме:

у не дозволені для полювання строки на відповідні види тварин;

у темний період доби (пізніше години після заходу сонця і раніше години до його сходу);

4) полювання із застосуванням або використанням заборонених знарядь та забороненими способами, а саме:

клеїв, петель, підрізів, закотів, гачків, самострілів, ловчих ям;

отруйних та анестезуючих принад;

живих сліпих чи знівечених тварин як принади;

звуківідтворювальних приладів та пристроїв;

електричного обладнання для добування тварин;

штучних світлових джерел, приладів та пристроїв для підсвічування мішеней, у тому числі приладів нічного бачення;

дзеркал та інших пристроїв, що осліплюють тварин;

вибухових речовин;

з під'їзду на автотранспорті, а також на плавучих засобах з працюючим двигуном;

літаків та вертольотів;

немисливської (у тому числі військової) вогнепальної, пневматичної та іншої стрілецької зброї, а також нарізних вкладок, напівавтоматичної або автоматичної зброї з магазинами більш як на два патрони;

руйнування жител тварин, бобрових загат, гнізд птахів;

газу та диму;

заливання нір звірів;

а також:

на тварин, які зазнають лиха (переправляються водою або по льоду, рятуються від пожежі, повені тощо);

на пернату дичину з нарізною вогнепальною зброєю;

на хутрових звірів (крім вовка) з нарізною вогнепальною зброєю калібром більш як 5,6 міліметра; (Абзац дев'ятнадцятий пункту 4 частини першої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1695-IV (1695-15) від 20.04.2004)

на копитних тварин з використанням малокаліберної гвинтівки під патрон кільцевого запалювання або набоїв, споряджених картечцю чи шротом; (Абзац двадцятий пункту 4 частини першої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1695-IV (1695-15) від 20.04.2004)

полювання з мисливськими собаками, ловчими звірами і птахами
без наявності на них паспорта з допуском до полювання;

5) транспортування або перенесення добутих тварин чи їх частин без відмітки цього факту у дозволі на їх добування;

6) допускання собак у мисливські угіддя без нагляду;

7) полювання з порушенням установленого для певної території
(регіону, мисливського господарства, обходу тощо) порядку здійснення полювання;

8) полювання на заборонених для добування тварин;

9) збирання яєць птахів, загиблих тварин або їх частин, руйнування, нищення або псування штучних гніздищ, солонців, годівниць для звірів і птахів, посівів кормових рослин, мисливських вишок, вказівних знаків, відповідних вивісок та інших атрибутів мисливського господарства.

Дії, зазначені в пунктах 1-8 цієї статті, відповідно до законодавства кваліфікуються як незаконне полювання. Особи, винні у незаконному полюванні, несуть відповідальність згідно із законами.

Розділ IV

ВЕДЕННЯ МИСЛИВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ТА КОРИСТУВАННЯ МИСЛИВСЬКИМИ УГІДДЯМИ

Стаття 21. Ведення мисливського господарства

Ведення мисливського господарства здійснюється користувачами мисливських угідь.

Не допускається користування мисливськими тваринами та ведення мисливського господарства без оформлення відповідних документів у встановленому цим Законом порядку.

Умови ведення мисливського господарства визначаються у договорі, який укладається між місцевими органами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання і користувачами мисливських угідь.

Форма договору встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища.

Для потреб мисливського господарства користувачі мисливських угідь мають право у встановленому порядку, за згодою власників або користувачів земельних ділянок, будувати на мисливських угіддях необхідні будівлі та біотехнічні споруди, вирощувати кормові культури, створювати захисні насадження, проводити штучне

обводнення, здійснювати інші заходи, пов'язані з веденням мисливського господарства, які не суперечать законодавству та інтересам власників або користувачів земельних ділянок.

Відносини між власниками або користувачами земельних ділянок і користувачами мисливських угідь регулюються відповідними договорами.

Стаття 22. Порядок надання у користування мисливських угідь

Мисливські угіддя для ведення мисливського господарства надаються у користування Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами за поданням місцевого органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, погодженим з Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями, місцевими органами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, а також власниками або користувачами земельних ділянок.

Мисливські угіддя надаються у користування на строк не менш як на 15 років.

Площа мисливських угідь, що надаються користувачеві, повинна становити не менше 3 тисяч гектарів, але не більше ніж 35 відсотків від загальної площі мисливських угідь Автономної Республіки Крим, області та м. Севастополя. (Частина третя статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом N 3053-III (3053-14) від 07.02.2002)

Переважне право на користування мисливськими угіддями мають:

власники та постійні користувачі земельних ділянок;

користувачі мисливських угідь, які продовжують строк користування цими угіддями.

Стаття 23. Припинення права користування мисливськими угіддями

Право користування мисливськими угіддями припиняється у разі:

закінчення строку користування;

добровільної відмови від користування;

припинення діяльності юридичних осіб, яким надано у користування мисливські угіддя;

систематичного невиконання обов'язків щодо охорони та відтворення мисливських тварин, зобов'язань, обумовлених договором між користувачем мисливських угідь та власником (користувачем) земельних ділянок або місцевим органом спеціально уповноваженого

центрального органу виконавчої влади у галузі ведення
мисливського
господарства та полювання;

погіршення якості мисливських угідь з вини їх користувача;
в інших випадках, передбачених законодавством.

Рішення про припинення права користування
мисливськими
угіддями, крім випадку закінчення строку користування,
приймаються
за поданням місцевих органів спеціально уповноважених
центрального
органів виконавчої влади у галузі мисливського господарства
та
полювання або у галузі охорони навколишнього природного
середовища
тими самими органами, які уповноважені на надання у
користування
мисливських угідь.

Стаття 24. Плата за користування мисливськими угіддями

Користування мисливськими угіддями є платним.

Розмір та порядок внесення плати за користування
мисливськими
угіддями визначаються у договорі між користувачем
мисливських
угідь та власником або постійним користувачем земельних
ділянок,
на яких знаходяться ці угіддя.

Розмір плати за користування мисливськими угіддями
встановлюється залежно від їх місцезнаходження, природної
якості
та інших факторів.

Стаття 25. Збір за використання мисливських тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення

За використання мисливських тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення з користувачів мисливських угідь справляється збір.

Збір за використання мисливських тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення не справляється у разі:

використання тварин у цілях, передбачених статтями 32 та 33 цього Закону;

добування тварин, які не перебувають у державній власності.

Розмір збору за використання мисливських тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення встановлюється для окремих видів (груп видів) тварин залежно від їх поширення, чисельності, відтворювальної здатності та обсягу добування.

Порядок справляння і розміри збору за використання мисливських тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 26. Розподіл коштів від сплати збору за використання мисливських тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення

Кошти від сплати збору за використання мисливських тварин як

природного ресурсу загальнодержавного значення перераховуються у розмірі 50 відсотків до державного бюджету і 50 відсотків - до республіканського бюджету Автономної Республіки Крим, бюджетів областей, міст Києва і Севастополя.

Кошти від сплати збору за використання мисливських тварин як природного ресурсу загальнодержавного значення, що надходять до республіканського бюджету Автономної Республіки Крим, бюджетів областей, міст Києва і Севастополя, розподіляються між місцевими бюджетами різних рівнів відповідно Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими радами.

Стаття 27. Охорона і відтворення мисливських тварин

З метою охорони та відтворення мисливських тварин користувачі в межах своїх мисливських угідь виділяють не менш як 20 відсотків площі угідь, на яких полювання забороняється. Порядок визначення територій для цієї мети встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання.

Користувачі мисливських угідь здійснюють комплекс біотехнічних та інших заходів, спрямованих на охорону та

відтворення мисливських тварин, збереження і поліпшення середовища їх перебування.

Користувачі мисливських угідь встановлюють за погодженням з місцевими органами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання і місцевими органами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища пропускну спроможність мисливських угідь.

Стаття 28. Упорядкування мисливських угідь

Користувачі мисливських угідь забезпечують упорядкування мисливських угідь, наданих їм у користування.

Порядок проведення упорядкування мисливських угідь визначається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища.

Стаття 29. Єгерська служба

З метою охорони мисливських угідь користувачі угідь створюють єгерську службу з розрахунку не менш як один єгер на 7 тисяч

гектарів лісових і 10 тисяч гектарів польових чи водно-болотних мисливських угідь.

Стаття 30. Права та обов'язки користувачів мисливських угідь

Користувачі мисливських угідь мають право:

користуватися державним мисливським фондом у межах мисливських угідь;

використовувати мисливських тварин та користуватися мисливськими угіддями в установленому порядку;

розпоряджатися мисливськими тваринами, добутими або набутими в інший спосіб у законному порядку, і доходами від їх реалізації;

організувати полювання для мисливців;

отримувати відшкодування вартості будівель, споруд та іншого нерухомого майна, яке належить їм на праві власності, у разі переходу права користування мисливськими угіддями від них до інших користувачів. (Частина першу статті 30 доповнено абзацом шостим згідно із Законом N 1122-IV (1122-15) від 11.07.2003)

Користувачі мисливських угідь зобов'язані:

додержуватися встановлених правил, норм, лімітів і строків добування мисливських тварин;

виконувати біотехнічні заходи, виділяти мисливські угіддя для охорони і відтворення мисливських тварин, визначати пропускну

спроможність мисливських угідь та забезпечувати їх упорядкування;

раціонально використовувати державний мисливський фонд, не допускати погіршення екологічного стану мисливських угідь;

проводити первинний облік чисельності і добування мисливських тварин, вивчати їх стан та характеристики угідь і в установленому порядку подавати цю інформацію органам, які здійснюють державний облік чисельності тварин та облік їх добування, ведення державного кадастру і моніторингу тваринного світу;

негайно інформувати місцеві органи спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, ветеринарні, санітарно-епідеміологічні служби про виявлення випадків захворювань тварин, погіршення стану середовища їх перебування, виникнення загрози знищення та загибелі тварин, здійснювати комплексні заходи щодо профілактики і боротьби із захворюваннями;

обладнати згідно з ветеринарно-санітарними вимогами майданчики для оброблення відстріляної на полюванні дичини та забезпечити проведення представниками органів державної

ветеринарної медицини ветеринарно-санітарної експертизи дичини,
призначеної для використання на харчові цілі;

здійснювати охорону державного мисливського фонду,
створювати
єгерську службу;

додержуватися режиму охорони тварин, занесених до Червоної книги України і включених до переліків видів тварин, які підлягають особливій охороні на території Автономної Республіки Крим та областей, у межах наданих у користування мисливських угідь;

не допускати самовільного переселення або акліматизації тварин;

не допускати до полювання мисливців у кількості, що перевищує пропускну спроможність мисливських угідь;

проводити комплексні заходи, спрямовані на відтворення, у тому числі штучне, мисливських тварин, збереження і поліпшення середовища їх перебування, щорічно вкладати кошти на їх охорону і відтворення з розрахунку на 1 тисячу гектарів лісових угідь не менше шести, польових - чотирьох, водно-болотних - двох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

здійснювати заходи щодо виконання загальнодержавних і місцевих екологічних програм з питань охорони тваринного світу;

самостійно припиняти використання мисливських тварин у разі погіршення їх стану та умов існування, зниження відтворювальної здатності та виникнення загрози знищення тварин, негайно вживати заходів до усунення негативних факторів впливу на тварин і середовище їх перебування;

безперешкодно допускати до перевірки стану мисливських угідь, усіх об'єктів, де утримуються, перероблюються та реалізуються мисливські тварини, представників органів, що здійснюють державний контроль у галузі мисливського господарства та полювання, своєчасно виконувати їх законні вимоги.

У разі невиконання або порушення користувачем мисливських угідь зазначених вимог спеціально уповноважений орган виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання або спеціально уповноважений орган виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища можуть попередити його про необхідність усунення порушення у визначений термін чи заборонити використання державного мисливського фонду в угіддях цього користувача терміном до трьох років.

Користувачі мисливських угідь можуть мати й інші передбачені законом права та обов'язки щодо використання мисливських тварин та користування мисливськими угіддями.

Стаття 31. Гарантії і захист прав користувачів мисливських угідь

Права користувачів мисливських угідь охороняються законом.

Припинення права використання державного мисливського фонду або права користування мисливськими угіддями може мати місце лише у випадках, передбачених статтею 23 цього Закону.

У разі дострокового припинення права користування мисливськими угіддями, що сталося не з ініціативи або вини їх користувача, йому відшкодовуються витрати на проведені протягом останніх трьох років комплексні заходи, спрямовані на охорону і відтворення, у тому числі штучне, мисливських тварин, поліпшення середовища перебування тварин, а також повна вартість робіт з останнього упорядкування цих угідь. Зазначені витрати відшкодовуються за рахунок нового користувача цих угідь або органу, який прийняв таке рішення. (Статтю 31 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 1122-IV (1122-15) від 11.07.2003)

Порушені права користувачів мисливських угідь підлягають поновленню.

Поновлення порушених прав користувачів мисливських угідь провадиться радами, місцевими державними адміністраціями відповідно до їх повноважень, судом або третейським судом.

(Частина статті 31 із змінами, внесеними згідно із Законом N 762-IV (762-15) від 15.05.2003)

Стаття 32. Селекційний та вибірковий діагностичний відстріли мисливських тварин для ветеринарно-санітарної експертизи

Селекційний та вибірковий діагностичний відстріли мисливських тварин для ветеринарно-санітарної експертизи проводяться незалежно від строків мисливського сезону працівниками, уповноваженими здійснювати охорону мисливських угідь, за дозволом спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, а в межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду - за дозволом місцевого органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, за письмовою заявою користувача мисливських угідь.

Відстріл мисливських тварин у встановлених ветеринарною службою вогнищах сказу та інших небезпечних захворювань здійснюється відповідно до законодавства про ветеринарну медицину.

Селекційний та вибірковий діагностичний відстріли мисливських тварин для ветеринарно-санітарної експертизи здійснюються

відповідно до лімітів їх добування.

Тварини, добуті протягом мисливського сезону, вважаються добутими в межах ліміту цього мисливського сезону, а тварини, добуті в міжсезоння, - у межах ліміту наступного мисливського сезону.

Стаття 33. Відстріл та відлов хижих та шкідливих тварин, добування мисливських тварин для наукових цілей, переселення в нові місця перебування

Відстріл та відлов вовків, бродячих собак і котів, сірих ворон, сорок, граків здійснюються мисливцями за дозволом користувача мисливських угідь під час полювання на інші види мисливських тварин.

Відстріл та відлов перелічених тварин, а також вовка і лисиці не в мисливський сезон або в заборонених для полювання місцях здійснюються мисливцями за дозволом місцевого органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, а в межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду - за дозволом місцевого органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, за письмовою заявою користувача мисливських угідь.

Місцеві органи спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання і користувачі мисливських угідь можуть безоплатно забезпечувати мисливців, які добувають зазначених тварин, набоями та іншим необхідним спорядженням, установлювати для них відповідні винагороди (пільги).

Добування вовків, лисиць, бродячих собак і котів, сірих ворон, сорок, граків і сойок належить до службових обов'язків працівників, уповноважених здійснювати охорону мисливських угідь.

Добування лисиць і єнотовидних собак протягом року в місцях інтенсивного розведення дрібної дичини здійснюється працівниками, уповноваженими на охорону мисливських угідь, за дозволом місцевого органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, а в межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду - за дозволом місцевого органу спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, за письмовою заявою користувача мисливських угідь.

Добування мисливських тварин для наукових цілей, переселення

в нові місця перебування, а також збирання пташиних яєць здійснюються за дозволами спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, які видаються у встановленому ним порядку.

Стаття 34. Підготовка та використання на полюванні собак мисливських порід, інших ловчих звірів і птахів

Натаскування, наганяння, вимуштрування, польові випробування і змагання мисливських собак проводяться на окремих ділянках, виділених для цієї мети користувачем мисливських угідь, у строки, що встановлюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання.

Виявлені в мисливських угіддях без нагляду породисті собаки відловлюються, про що письмово повідомляються районні та обласні організації, які провадять реєстрацію відповідних порід собак. Безпородні собаки можуть бути відстріляні.

Відловлені собаки залишаються у користувача мисливських угідь, де вони були відловлені, або в особи, яка їх відловила та утримує. Власники собак зобов'язані відшкодувати витрати на тимчасове утримання собак.

Власники собак, які допустили їх у мисливські угіддя без нагляду, несуть відповідальність як порушники правил полювання і

відшкодовують користувачу мисливських угідь заподіяні при цьому збитки.

На собак мисливських порід, інших ловчих звірів і птахів, які використовуються для польових випробувань або полювання, власник повинен мати паспорт з відміткою про допуск до полювання в поточному році.

Форма паспорта, порядок його видачі, а також порядок ведення племінних книжок мисливських собак визначаються органами, яким надано це право згідно з чинним законодавством.

На ловчих звірів і птахів паспорти видаються лише на підставі оформлених у встановленому порядку документів, що засвідчують законність набуття цих тварин.

Стаття 35. Продукція полювання, мисливські трофеї

Перната дичина та хутрові звірі, а також субпродукти копитних тварин, добутих мисливцем під час полювання в установленому цим Законом порядку, є власністю мисливця.

Шкури, м'ясо, роги та ікла копитних тварин, добутих у процесі полювання, а також відловлені живі тварини здаються користувачеві мисливських угідь. Учасники полювання мають переважне право на придбання цієї продукції.

При цьому м'ясо копитних тварин може реалізовуватися

учасникам полювання із знижкою до 30 відсотків (частка мисливця).

Підлягають обов'язковій здачі користувачеві мисливських угідь зібрані скинуті роги лані, оленя, козулі, лося, загиблі тварини або їх частини, а також відловлені хворі чи травмовані живі тварини.

Користувач мисливських угідь з дозволу органів державної ветеринарної медицини має право самостійно реалізовувати зазначену продукцію полювання (у тому числі мисливські трофеї) або здійснювати її переробку за наявності документів, що засвідчують законність її набуття, у порядку, встановленому законодавством.

Продукція полювання (у тому числі мисливські трофеї), яка знаходиться у юридичних і фізичних осіб без документів, що засвідчують законність її набуття, або продукція, добута з порушенням правил полювання, вважається незаконно добутою.

Мисливські трофеї, одержані від добутих копитних тварин, підлягають обов'язковій реєстрації у користувача мисливських угідь з оформленням відповідного трофейного листа із зазначенням у ньому місця, часу їх добування, оцінки трофейної якості. (Частина сьома статті 35 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1695-IV (1695-15) від 20.04.2004)

Порядок реєстрації мисливських трофеїв, форма та порядок видачі трофейних листів визначаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання за погодженням із спеціально

уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища.

Стаття 36. Надходження коштів від ведення мисливського господарства

Кошти від реалізації мисливцям ліцензій та відстрільних карток на добування мисливських тварин, продукції полювання (у тому числі живих мисливських тварин), надання послуг, інші надходження від ведення мисливського господарства зараховуються на рахунки користувачів мисливських угідь.

Користувачі мисливських угідь одержують від спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання або визначеного ним органу ліцензії на добування кабана, лані, оленів благородного та плямистого, козулі, лося, муфлона, білки, бабака, бобра, нутрії вільної, ондатри, куниць лісової та кам'яної, норки американської, тхора лісового за плату, розмір якої визначається за погодженням з центральним органом виконавчої влади з питань фінансів.

Кошти від реалізації користувачам мисливських угідь ліцензій, а також за видачу посвідчень мисливця та щорічних контрольних карток обліку добутої дичини і порушень правил полювання зараховуються на рахунок спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та

полювання і використовуються на охорону та відтворення державного мисливського фонду. Зазначені кошти включаються до кошторису доходів і видатків спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, і на цю суму зменшується обсяг його фінансування за рахунок Державного бюджету України.
(Стаття 36 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1695-IV (1695-15) від 20.04.2004)

Розділ V

КОНТРОЛЬ ЗА ПОЛЮВАННЯМ ТА ВЕДЕННЯМ МИСЛИВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Стаття 37. Державний контроль у галузі мисливського господарства та полювання

Державний контроль у галузі мисливського господарства та полювання здійснюється Кабінетом Міністрів України, спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, їх місцевими органами, місцевими державними адміністраціями, іншими державними органами відповідно до законодавства.

Стаття 38. Громадський контроль за полюванням

Громадський контроль за полюванням здійснюється громадськими інспекторами охорони навколишнього природного середовища та громадськими мисливськими інспекторами.

Повноваження громадських інспекторів охорони навколишнього природного середовища визначаються положенням, яке затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища відповідно до закону.

Повноваження громадських мисливських інспекторів визначаються положенням, яке затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання відповідно до закону.

Стаття 39. Права працівників, уповноважених здійснювати контроль у галузі мисливського господарства та полювання

Посадові особи спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання та їх органів на місцях відповідно до законодавства мають право:

1) давати обов'язкові до виконання вказівки (приписи) про усунення порушень вимог цього Закону;

2) перевіряти документи на право полювання та добування мисливських тварин в інших цілях, зупиняти транспортні (плавучі) засоби та проводити їх огляд та огляд речей, знарядь полювання, добутої продукції та інших предметів;

3) доставляти осіб, які порушують вимоги цього Закону, до органів внутрішніх справ, органів місцевого самоврядування;

4) вилучати в осіб, які порушують правила полювання, знаряддя добування тварин, транспортні (плавучі) засоби, обладнання і предмети, що були знаряддям порушень, незаконно добутих тварин та іншу продукцію полювання, а також відповідні документи;

5) проводити фотографування, звукозапис, кіно- та відеозйомку як додаткові заходи для запобігання та розкриття порушень правил полювання та інших вимог, установлених цим Законом;

6) складати протоколи про порушення правил полювання, інших встановлених цим Законом вимог;

7) вільно відвідувати підприємства, установи та організації, які здійснюють добування, утримання, зберігання або переробку мисливських тварин, території та об'єкти природно-заповідного фонду з метою здійснення нагляду за дотриманням вимог

законодавства про охорону тваринного світу, ведення мисливського господарства та здійснення полювання;

8) зупиняти чи припиняти полювання та іншу діяльність, що провадиться з порушеннями вимог, установлених цим Законом;

9) визначати розмір збитків, завданих мисливському господарству, за затвердженими таксами та методиками;

10) використовувати під час виконання службових обов'язків попутний транспорт і засоби зв'язку, що належать користувачу мисливських угідь;

11) анулювати видані ними дозволи на полювання та добування мисливських тварин в інших цілях, а також на переселення, акліматизацію та утримання в неволі чи напіввільних умовах цих тварин;

12) викликати посадових осіб, громадян України та іноземців для усних або письмових пояснень у зв'язку з порушенням ними вимог цього Закону;

13) перевіряти й безоплатно одержувати від юридичних і фізичних осіб документи з ведення мисливського господарства, мисливського собаківництва, добування, зберігання, утримання, перероблення і реалізації мисливських тварин та продукції полювання;

14) розглядати в установленому законодавством порядку справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з добуванням

мисливських тварин, порушенням вимог щодо ведення мисливського господарства, у тому числі користування мисливськими угіддями, і накладати адміністративні стягнення;

15) на стимулювання та матеріально-технічне забезпечення діяльності в установленому законодавством порядку;

16) виконувати інші дії відповідно до законодавства про охорону навколишнього природного середовища і про тваринний світ.

Права, визначені в пунктах 2-6 цієї статті, поширюються також на єгерів та посадових осіб користувачів мисливських угідь, уповноважених на охорону державного мисливського фонду.

Права, визначені в пунктах 2, 3, 5, 6 цієї статті, поширюються також на громадських інспекторів охорони навколишнього природного середовища та громадських мисливських інспекторів.

Права, визначені в пунктах 2-6, 14 цієї статті, поширюються також на державних районних мисливствознавців, головних лісничих, лісничих, головних мисливствознавців та мисливствознавців держлісгоспів,

інших державних лісогосподарських підприємств, а також державних

лісомисливських та державних мисливських господарств. (

Частина

друга статті 39 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1122-IV

(1122-15) від 11.07.2003)

Посадові особи спеціально уповноваженого центрального органу

виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, їх органів на місцях, посадові особи користувачів мисливських угідь, уповноважені на охорону державного мисливського фонду під час виконання службових обов'язків, а також громадські інспектори охорони навколишнього природного середовища та громадські мисливські інспектори під час проведення рейдів, пов'язаних з охороною державного мисливського фонду, можуть перебувати у мисливських угіддях із зброєю (відомчою чи власною) незалежно від строків полювання за наявності у них посвідчення особи і дозволу органів внутрішніх справ на користування цією зброєю.

Стаття 40. Правовий та соціальний захист працівників, уповноважених здійснювати контроль у галузі мисливського господарства та полювання

Посадові особи спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, їх органів на місцях підлягають обов'язковому державному особистому страхуванню за рахунок коштів державного бюджету на випадок загибелі на суму десятирічної заробітної плати за

останньою посадою, яку вони займали, а в разі поранення, контузії, травми або каліцтва, захворювання чи інвалідності, що сталися у зв'язку з виконанням посадових обов'язків, - на суму від шестимісячної до п'ятирічної заробітної плати за останньою посадою залежно від ступеня втрати працездатності.

У разі загибелі посадової особи спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища, спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі мисливського господарства та полювання, їх органів на місцях, посадової особи користувача мисливських угідь, уповноваженої на охорону державного мисливського фонду, у зв'язку з виконанням посадових обов'язків, сім'ї загиблого або його утриманцям виплачується одноразова допомога у розмірі десятирічної заробітної плати загиблого за останньою посадою, яку він займав, за рахунок державного бюджету з наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

У разі нанесення посадовій особі тілесних ушкоджень у зв'язку з виконанням нею посадових обов'язків, що перешкоджають надалі займатися професійною діяльністю, їй виплачується одноразова допомога в розмірі п'ятирічної заробітної плати за останньою посадою, яку вона займала, за рахунок державного бюджету з наступним стягненням цієї суми з винних осіб і в установленому

порядку призначається пенсія по інвалідності.

У разі нанесення посадовій особі тілесних ушкоджень у зв'язку з виконанням нею посадових обов'язків, що не перешкоджають надалі займатися професійною діяльністю, їй виплачується одноразова допомога в розмірі однорічної заробітної плати за рахунок державного бюджету з наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

Шкода, заподіяна майну посадової особи або членам її сім'ї у зв'язку з виконанням нею посадових обов'язків, відшкодовується в повному обсязі за рахунок коштів державного бюджету з наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

Річна заробітна плата посадової особи, що береться для нарахування одноразової допомоги, включає всі види грошових виплат, які отримала посадова особа за час роботи за останньою посадою за рік, що передував року загибелі або ушкодження здоров'я.

Стаття 41. Стимулювання осіб, уповноважених здійснювати контроль у галузі мисливського господарства та полювання

Стимулювання осіб, уповноважених здійснювати контроль у галузі мисливського господарства та полювання, проводиться відповідно до законів України "Про охорону навколишнього природного середовища" (1264-12) і "Про тваринний світ"

(3041-12).

Особам, які виявили і вилучили незаконно добуту продукцію полювання, може бути видано як винагороду безоплатно до 50 відсотків м'яса копитних тварин, а також пернату дичину, кролів диких, зайців-русаків та м'ясо інших їстівних хутрових звірів.

Розділ VI

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У ГАЛУЗІ ПОЛЮВАННЯ ТА ВЕДЕННЯ МИСЛИВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Стаття 42. Відповідальність за порушення законодавства у галузі мисливського господарства та полювання

Порушення законодавства у галузі мисливського господарства та полювання тягне за собою дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно із законами України.

Відповідальність за порушення законодавства у галузі мисливського господарства та полювання несуть особи, винні у:

порушенні права державної власності на мисливських тварин;

порушенні правил полювання та здійснення інших видів використання мисливських тварин;

перевищенні лімітів та норм спеціального використання мисливських тварин;

порушенні вимог щодо користування мисливськими угіддями,
погіршенні їх стану;

використанні мисливських угідь не за призначенням;

порушенні вимог щодо охорони середовища перебування мисливських тварин;

порушенні правил утримання мисливських тварин у неволі або в напіввільних умовах;

виготовленні, збуті та застосуванні заборонених знарядь добування тварин;

збуті незаконно добутої продукції полювання;

самовільному або з порушенням установленого порядку переселенні, акліматизації та схрещуванні мисливських тварин;

неподанні в установленому порядку або приховуванні, спотворенні інформації про стан, чисельність та обсяги добування мисливських тварин;

невжитті заходів щодо запобігання загибелі мисливських тварин, погіршенню середовища їх перебування;

порушенні порядку придбання чи реалізації, незаконному пересиланні, ввезенні в Україну та вивезенні за її межі мисливських тварин та іншої продукції полювання, включаючи мисливські трофеї.

Законами України може бути встановлена відповідальність і за

інші порушення законодавства у галузі мисливського господарства та полювання.

Притягнення порушників до відповідальності не звільняє їх від обов'язку відшкодувати збитки, завдані внаслідок порушення законодавства у галузі мисливського господарства та полювання.

Незаконно добуті мисливські тварини чи виготовлена з них продукція, а також знаряддя правопорушень підлягають конфіскації в установленому законодавством порядку.

У разі вилучення незаконно добутих або набутих в інший спосіб живих мисливських тварин повинні бути вжиті заходи до їх збереження і, якщо можливо, повернення у природне середовище.

Стаття 43. Відшкодування збитків, завданих унаслідок порушення законодавства у галузі мисливського господарства та полювання

Відшкодування збитків, завданих унаслідок порушення законодавства у галузі мисливського господарства та полювання, здійснюється добровільно або за рішенням суду відповідно до законодавства за затвердженими в установленому порядку таксами.

(Частина перша статті 43 із змінами, внесеними згідно із Законом N 762-IV (762-15) від 15.05.2003)

Такси для обчислення розміру відшкодування збитків, завданих унаслідок порушення законодавства в галузі мисливського

господарства та полювання, затверджуються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища і спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі мисливського господарства та полювання за погодженням з центральним органом виконавчої влади з питань фінансів.

У разі неможливості вилучення незаконно добутої продукції полювання (якщо вона використана порушником в особистих цілях або з його вини стала непридатною для використання) порушник відшкодовує її вартість, яка обчислюється виходячи з ринкових цін на м'ясо, шкіряну, хутрову та іншу сировину вищого сорту, що діють на час відшкодування, у таких розмірах (не менш як):

зубр: м'ясо - 300 кілограмів, шкура - 50 кілограмів;

лось: м'ясо - 130 кілограмів, шкура - 30 кілограмів;

олень благородний: м'ясо - 80 кілограмів, шкура - 20 кілограмів;

олень плямистий: м'ясо - 50 кілограмів, шкура - 15 кілограмів;

кабан: м'ясо - 60 кілограмів, шкура - 10 кілограмів;

лань: м'ясо - 40 кілограмів, шкура - 5 кілограмів;

козуля, муфлон: м'ясо - 15 кілограмів, шкура - 3 кілограми;

ведмідь: м'ясо - 100 кілограмів, шкура - 250 квадратних дециметрів;

бобер: м'ясо - 5 кілограмів;

заєць-русак, бабак, нутрія вільна: м'ясо - 3 кілограми;

лебідь, дрофа: м'ясо - 5 кілограмів;

глухар, гуси: м'ясо - 3 кілограми;

тетерук, фазан, кріль дикий: м'ясо - 1 кілограм;

качки, лиска: м'ясо - 0,5 кілограма;

інша дрібна перната дичина: м'ясо - 0,3 кілограма.

Розділ VII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Стаття 24 цього Закону набирає чинності з 1 січня 2010 року. (Пункт 1 розділу VII доповнено абзацом згідно із Законом N 1122-IV (1122-15) від 11.07.2003)

2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про приведення законодавчих актів України у відповідність з цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

відповідно до компетенції забезпечити прийняття

нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів,
що суперечать цьому Закону.

Президент України

Л.КУЧМА

м. Київ, 22 лютого 2000 року
N 1478-III